

promissio

GUDS LØFTE – VORES SENDELSE

04

TRO, OMSORG OG DIAKONI GÅR HÅND I HÅND

I lokale outreaches i Addis Ababa rækker Mekane Yesus-kirken ud, så mennesker, der har det svært i den voksende storby, kan møde Guds kærlighed.

03

ORGANISATIONER GÅR
SAMMEN OM NYT EVENT

06

MED DEN NYE GENERAL-
SEKRETÆR PÅ JOB

11

LIBERIA: ELISABETH
POULSEN SER TILBAGE

DO YOU FOLLOW JESUS THIS CLOSE?

Hvad jeg lærte om at følge Jesus på en køretur i Etiopien.

Som du nok vil opdage i dette blad, er jeg netop tiltrådt som generalsekretær i Promissio, og jeg vil gerne begynde med at sige bestyrelsen, ansatte og bagland tak for tilliden og velkomsten. Alt hvad du gerne vil vide om mig, må du så vente med til længere inde i bladet.

Jeg nåede at være ansat i 10 dage, inden jeg på min 11. dag rejste til Etiopien. En fantastisk mulighed for at lære partnere, ansatte i Etiopien og landet at kende fra begyndelsen af.

Uanset hvilket land i verden man besøger, så vil det altid opleves anderledes. Jo længere væk man kommer fra sit hjemland, desto mere fremmed kan kulturen virke til at begynde med. Alt det, man er vant til, kan virke så langt væk. Men det er Gud ikke. Gud forstår at arbejde i enhver kultur, og så er det bedst at følge med.

I Etiopien kører man tæt! Det handler om at være så tæt på den forankørende, at der ikke er plads til, at nogen kan klemme sig ind foran. Måske også lige tæt nok for de fleste danskeres smag.

Bagrudesticker i Addis Ababa.

På en af de første dage i Addis Ababa kom vi til at holde bag en lille bil med en bagrudesticker med skriften: "Do you follow Jesus this close?" - Følger du Jesus lige så tæt? Det kan godt være, at det er en god idé at holde afstand i trafikken, men Jesus - Ham må du gerne trække helt op i bagsmækken af. Så tæt som muligt!

Måske det ikke passer så godt ind i din kultur, tradition eller tid at være så opmærksom på Jesus, at der ikke er nogen eller noget, der klemmer sig ind foran, men det er jo, hvad Jesus opfordrer os til at gøre. I Danmark, Etiopien, Liberia og i resten af verden. Så kort sagt: Følg Jesus, som kørte du bil i Etiopien.

Kent Kjær Andersen
Generalsekretær

Redaktion

Sekretariatsleder
Line Reckweg Nissen
(ansvarshavende)
line@promissio.dk

Markedsføringskoordinator
Benna Fredsgaard Merrild
benna@promissio.dk

Magasinet Promissio

Magasinet sendes gratis til alle Promissios medlemmer og til interesserede i Danmark og på Færøerne.

Artikler kan anvendes efter aftale med Promissio.

Fotos ved Promissio hvor intet andet er anført.

Eventuelle ændringer i arrangementer eller andet efter den 1. november, hvor redaktionen afsluttede sit arbejde, er ikke med i bladet. Se seneste nyt på promissio.dk.

Forsidefoto

Generalsekretær Kent K. Andersen sammen med koordinator Moti Daba og evangelist Solomon Tilahun i Addis Ababa. Foto: Lisbeth B. Plougmann

Layout og tryk

Johansen Grafisk A/S
ISSN 2246-4506
Oplag: 3.050 stk.

Giv besked til Promissio, hvis du har ændringer i navn eller adresse.

Indsamlingsetik

Promissio følger ISOBROs vejledning for god indsamlingsetik.

Promissio hed Dansk Ethiooper Mission før 15. maj 2014.

Promissio

Torvet, Katrinebjergvej 75
8200 Aarhus N
Telefon: 7356 1260
E-mail: info@promissio.dk
Hjemmeside: www.promissio.dk
Giro: 607 1104
Danske Bank: 0994 6071104
MobilePay: 20848

NYHED

MISSIONSORGANISATIONER GÅR SAMMEN OM NYT EVENT

Lørdag d. 18. april 2026 holder seks internationale missionsorganisationer en ny missionskonference. Målet er at nå længere ud og vise, at international mission er relevant for mange.

Af Benna Fredsgaard Merrild, markedsføringskoordinator

Idéen til en ny missionskonference begyndte hos sekretariatsleder i Promissio, Line Reckweg Nissen. Hun havde sammen med kollegaerne i Promissio længe haft fokus på årsmødet.

»Vi er glade for den opbakning og det engagement, vi møder der, og samtidig ønsker vi at bringe budskabet og fællesskabet ud til flere. Vi synes, det oplagte var at invitere flere organisationer med. Jeg bankede på hos Christian [generalsekretær i Israelsmissionen], som sidder på kontoret ved siden af, og han greb den,« fortæller Line Reckweg Nissen.

Christian Rasmussen supplerer: »Ja, jeg kunne med det samme genkende ønsket om at nå ud til flere, end dem som kommer til det klassiske årsmøde. Så da vi snakkede sammen, blev vi hurtigt enige om at invitere endnu flere med.«

Line og Christian ringede rundt, og snart sad der yderligere fire organisationer rundt om bordet: Sømandsmissionen, Mission Afrika, Wycliffe og iunge, Israelsmissionens ungdomsorganisation.

En fælles brand for international mission

Selvom organisationerne arbejder i forskellige dele af verden og under forskellige formål, har de en tydelig fællesnævner: international mission.

Foto: AdobeStock.

»Programmet er stadig under udarbejdelse, men det kommer til at løfte international mission op på et højere plan end den enkelte organisation. Vi ønsker, at flere opdager, at international mission er relevant for dem, og ved at gå sammen kan vi skabe noget, som er større, end når vi sidder hver for sig,« siger Christian Rasmussen.

Et arbejdsudvalg med repræsentanter fra alle organisationerne planlægger dagen, og Line Reckweg Nissen er tovholder for udvalget.

»Vi ønsker at sætte emner på dagsordenen, som lever i krydsfeltet mellem international mission og det, der er relevant i det

daglige for os herhjemme. Der, hvor international mission møder mig. De konkrete programpunkter kommer til at spænde bredt over både seminarer, aktiviteter, debatter og workshops, så man kan sammensætte sit eget program. Der bliver noget for alle sanser og alle aldre,« siger Line Reckweg Nissen.

Når det kommer til fremtiden, er organisationerne meget enige.

»Alle vi arrangører er meget positive omkring konceptet. Nu skal vi have det første arrangement godt overstået, og så forestiller vi os, at det bliver et tilbagevendende arrangement,« fortæller Christian Rasmussen.

»Og vi håber også, at flere internationale missionsorganisationer kan få lyst til at være med,« tilføjer Line Reckweg Nissen. ●

Om den nye missionskonference

Eventen afholdes lørdag d. 18. april i Citykirken i Aarhus. Alle interesserede er velkomne. Titel, program og tilmelding kommer senere.

Promissio, Israelsmissionen og iunge holder desuden generalforsamling om formiddagen samme dag og sted.

INDBLIK

TRO, OMSORG OG DIAKONI GÅR HÅND I HÅND

I lokale outreaches i Addis Ababa rækker Mekane Yesus-kirken ud, så mennesker, der har det svært i den voksende storby, kan møde Guds kærlighed.

Af Benna Fredsgaard Merrild, markedsføringskoordinator

Det ser ikke nødvendigvis ud af meget. Men når man kommer ind, mærker man den gode, opløftede stemning. Her har de en brændende tro og glæde, som tydeligt kommer til udtryk i bønner og de inderlige lovsange. Sådan er oplevelsen typisk i Addis Ababa-synodens outreaches.

Siden 2016 har Promissio været med til at plante 16 af disse outreaches, fordi der var og er brug for flere lokale menigheder i den voksende storby.

»Mange mennesker føler sig overset, ensomme og åndeligt afskåret. Det er ofte svært at nå disse personer, fordi byen er blevet så stor og spredt,« fortæller Moti Daba Fufa, som er koordinator på projektet. »Derfor startede Addis Ababa-synoden den urbane outreach-indsats for at bringe håb og heling til alle områder af byen til mennesker, der lever under svære forhold – og til dem, der tidligere ikke har haft mulighed for at høre evangeliet.«

Diakoni som livsforvandling

Siden 2021 har synoden plantet seks outreaches, som i dag er levende fællesskaber, hvor tro, omsorg og social støtte går hånd i hånd. Som koordinator Moti Daba siger:

»Vores outreaches er mere end blot steder for gudstjenester – de er trygge og imødekommende rum, hvor mennesker kan vokse i troen, få støtte og finde en ægte følelse af at høre til.«

Når man taler med nyomvendte medlemmer fra menighederne, bekræfter de det billede. En af dem er Asegedwo på 26 år. Han var langsomt kommet i dårligt selskab og ind i en tung drukkultur. Han gled væk fra sin familie, endte med at sove på gaden og kunne ikke se en vej ud.

»Men en dag mødte jeg nogen, som ikke dømt mig. De var venlige og mødte mig med accept og opmuntring. De inviterede mig med ind i deres fællesskab, og der fandt jeg det, jeg havde savnet: et trygt sted at

Asegedwo er en af de mange, som er kommet til tro gennem outreach-arbejdet.

Solomon Tilahun, evangelist i Yeka Abado outreach, viser fællesskabets lokaler frem.

høre til. Her var der oprigtige venskaber, omsorg og mennesker, der talte sandhed ind i mit liv. Det gik op for mig, at jeg kunne vælge en anden vej,« fortæller Asegedwo.

Troens frugt

I dag er Asegedwo en af de over 80 personer, som siden 2021 offentligt har bekendt sin nye tro på Jesus gennem outreach-arbejdet. Der er også kommet 12 nye husfællesskaber til, og til gudstjenesterne deltager op imod 600 mennesker på tværs af fællesskaberne hver søndag.

Evangelisterne rapporterer om en stor åbenhed og en voksende længsel efter mening og fællesskab.

»Det, jeg oftest møder, er en dyb længsel efter håb. Nogle kvinder er tyngt af fattigdom, andre af ensomhed eller ødelagte ægteskaber. Når vi åbner Bibelen sammen, ser jeg ofte tårer falde – tårer af lettelse, blandet med glimt af ny tro,« fortæller evangelist fra Lebu outreach, Mulunesh Waqtole, som er en del af fællesskabets arbejde blandt kvinder i området.

Børn er også et fokus i outreach-arbejdet, og her oplever menighederne ligeledes, at Gud arbejder, fortæller evangelist Solomon Tilahun fra Yeka Abado outreach:

»Jeg husker en lille pige, som følte sig meget ensom, efter at hendes familie var flyttet til området. Hun begyndte at deltage i vores bibelstudie og fællesskab for børn, og lidt efter lidt blev hendes sorg erstattet af glæde og selvtillid. Hun er blot én af mange børn, hvis liv bliver forvandlet gennem vores børnearbejde.«

Store fremtidsplaner trods udfordringer

Outreach-arbejdet er dog ikke uden modstand. Høj mobilitet blandt beboere og stigende huslejer gør det vanskeligt at fastholde medlemmer og forblive på de samme lokationer. Samtidig er der i nogle

områder stor religiøs modstand, som gør, at mange ikke tør fortælle offentligt om deres nyfundne tro.

Alligevel fortsætter arbejdet med stor dedikation, og synoden har store planer for fremtiden.

»Vi ønsker blandt andet at udvide outreach-arbejdet til fem muslimske områder, tre genhusningskvarterer og to yderzoner med andre sproggrupper. Vi arbejder også på en langsigtet strategi for urban mission, som skal integrere evangelisation og socialt arbejde i hele byen,« fortæller koordinator Moti Daba.

Om projektet fortsætter sammen med Promissio i 2026, er endnu ikke besluttet, men helt sikkert er det, at Addis Ababa-synoden fortsætter arbejdet. For som evangelist Solomon Tilahun siger:

»At række ud er ikke bare en event. Det er Guds mission i aktion. Hver bønnevandring, hver samtale én-til-én, hver lille gruppesamling er en del af at opbygge Hans rige.« ●

Om Jesus til nye bydele-projektet

I 2016 etablerede Addis Ababa-synoden med støtte fra Promissio 10 outreaches, i områder hvor der manglede menigheder og diakonalt arbejde. Tre af disse outreaches voksede sig til at være fuldt etablerede menigheder.

I 2021 plantede synoden med fortsat støtte yderligere seks outreaches. Aftalen med Promissio løb frem til og med juli 2025, og Promissios bestyrelse er nu ved at lægge budget og beslutte, om Promissio skal være en del af en tredje fase i projektet.

PORTRÆT

MED KENT PÅ JOB: GUD DRIVER VÆRKET

En ny generalsekretær har taget plads på kontoret. De første tre uger har budt på mange nye oplevelser for Kent Kjær Andersen, og han ser gode muligheder for Promissio.

Af Benna Fredsgaard Merrill, markedsføringskoordinator

11 dage. Så lang tid gik der fra Promissios nye generalsekretær, Kent Kjær Andersen, satte sine fødder på generalsekretærkontoret, til han satte sig i flyet på vej mod Etiopien. Og *intnst* er ordet, som beskriver rejsen bedst.

»På mit besøg i Etiopien mødte jeg alle vores partnere, og det gav virkelig mulighed for at få et indblik i det daglige arbejde, men også i hvilke projekter der ligger først for, og hvordan Promissio generelt arbejder i Etiopien. Det var også rigtig godt at møde Berit Østby og Mehret-Ab og få en fornemmelse af, hvem det er, vi har udsendt,« fortæller Kent Kjær Andersen og tilføjer med et smil:

»Til gengæld har jeg nærmest ikke nået at opleve kulturen og landet, det må blive

næste gang – men jeg kunne rigtig godt lide maden.«

Meget er nyt, men det er samme kald

Det var Kents første besøg i Etiopien og i Afrika i det hele taget, men at komme til Torvet den 1. oktober var til gengæld et glædeligt gensyn, for her studerede han for år tilbage teologi på Menighedsfakultetet, som har til huse samme sted.

»Selvom det er 12 år siden, ligner meget sig selv, og flere ansatte på Torvet gør også. Alligevel er det hele nyt. Nyt job, nyt kontor, nye mennesker. Men samme kald. Og det er nok det primære for mig, i en tid hvor alt er nyt for mig. Gud har altid det samme kald til os: "Kom til mig". Så længe det kald lyder,

så skal det hele nok gå,« reflekterer Kent Kjær Andersen.

Med det udgangspunkt er han gået ind til arbejdet i Promissio og den økonomiske situation, som han også har skævet til i ansøgningsprocessen.

»Det øjeblik vi lader os styre af ydre forhold, så glemmer vi, hvem der er i kontrol. Når vi sender missionærer ud, så er det Gud,

der sender, og vi følger med,« siger Kent Kjær Andersen og fortsætter:

»Selvfølgelig kan man ikke arbejde med projekter og sende missionærer, hvis ikke der er nogen penge, men indtil den dag, så må vi gå ud fra, at Gud ønsker noget godt for mennesker, både i Danmark og i udlandet, også igennem Promissio.«

Kigger tilbage for at kigge frem

I Etiopien blev mange timer brugt i en bil for at komme rundt i den tætte etiopiske trafik, men også for at tage turen til Linsho, hvor Promissios arbejde begyndte. Og netop den tur ramte noget i Kent.

»Det gjorde stort indtryk på mig at opleve Promissios historie – langt større end forventet. For at arbejde i nutiden og ind i fremtiden er det vigtigt at kende fortiden – og den blæste mig omkuld. At opleve det område, hvor nogen har gået før os og gjort indtryk på mennesker, det kan jeg godt blive følelsesmæssigt berørt over. Det samme gjaldt besøget ved Janne Pedersens grav. At opleve det eftermæle, som hun har i området, og som stadig har stor betydning her 30 år efter hendes tragiske død,« fortæller Kent Kjær Andersen.

Fylt op af nye indtryk arbejder Kent videre fra kontoret og fortsætter læringsprocessen. Liberia er han stadig ved at lære at kende på afstand, men han deltog ved Elisabeth Poulsens afsluttende samtale, hvor han fik indblik i tilstanden i landet, partner-

På Mekane Yesus-seminariet blev Kent vist rundt af seminariets præsident, Misgana Mathewos, og vicepræsident Daniel Wolteji.

ne og projekterne. Samtidig rumsterer der i ham masser af tanker om fremtiden.

»Alt er nyt, men intet er skræmmende – heller ikke økonomien. Derfor er jeg fyldt med mod og lyst til, at der skal ske noget ... Hvad? vil du måske spørge. Og det skal vi jo så finde ud af sammen. Promissio står med en række udfordringer, men hvornår har

kaldet til mission nogensinde været et kald til magelighed?« spørger Kent retorisk og afslutter:

»Jeg har mange tanker og visioner for arbejdet, og jeg ser mange muligheder. Jeg ser frem til at møde udfordringer og medfølgende velsignelser sammen med medarbejdere, bestyrelse – og dig.« ●

På besøg i Linsho ved den første kirke i området, som blev bygget sammen med danske missionærer.

Blå bog

Kent Kjær Andersen.
Født i 1981.
Bor i Ikast.
Gift med Christina Palmkvist Andersen.
Parret har 5 børn i alderen 3-16 år.

Erfaring

- 2025-: Generalsekretær i Promissio
- 2021-2025: Sognepræst i Ikast
- 2014-2020: Udsendt som missionær til Cambodja for Luthersk Mission
- 2013: Cand.theol.

Fritid

Kent elsker at bruge tid med sin familie, løbe, læse tegneserier og se film. Han har desuden et stort hjerte for kristen Heavy Metal og ønsker at bringe lys ind i det danske metal-miljø.

PROMISSIO HAR IKKE RÅD TIL AT SENDE E-MAILS

Af Line Reckweg Nissen, sekretariatsleder

På sekretariatet bliver vi oftere og oftere spurgt om, hvorfor vi stadig sender breve ud, og mange frabeder sig brevpost og ønsker kun henvendelser via e-mail. Det ønsker de af den sympatiske årsag, at de indsamlede midler ikke skal gå til dyr porto. Vi efterkommer altid ønskerne for vennernes skyld og sender gerne vores breve ud som e-mails i stedet.

Men der er en god grund til, at vi stadig sender breve ud. Det gør vi, fordi vi ikke har råd til at sende e-mails. Lad mig komme med et eksempel. I 2024 sendte vi 8.341 breve ud, hvor vi spurgte om en gave til arbejdet. I gennemsnit gav hvert af disse breve 32 kr. i overskud. Det betyder, at disse breve alene tjente over 270.000 kr. ind til missionsarbejdet.

Til sammenligning har vi flere gange sendt e-mails ud med samme formål. De har som oftest ikke engang dækket den lille udgift, der er til at skrive og sende dem.

Heldigvis har vi oplevet en overvældende stor respons, de to gange vi har sendt et nødkald ud på e-mail. Stor tak til alle jer, der har støttet. Det hører heldigvis til sjældenhederne, at der er behov for at sende et nødkald, så det hverken kan eller skal vi bygge vores indsamling på.

Så ja, porto koster mange penge, men portoen til trods, så kan e-mails stadig ikke måle sig med brevenes indtjening til det vigtige arbejde. Vi arbejder hele tiden på, hvordan vi kan optimere vores kommunikation, og hvordan vi kan bruge vores betroede midler mest forsvarligt. Derfor har vi også et øget fokus på de digitale kommunikationsveje, men tallene taler deres eget tydelige sprog.

Det betyder stadig noget at sidde med et brev i hånden.

DEBORAH-PIGERNE HAR FÅET NYT HJEM

Deborah-pigerne flyttede akut i slutningen af 2024, fordi det tidligere hjem skulle rives ned som en del af byfornyelsesprojektet.

I oktober måned er de igen flyttet til et nyt hjem, men denne gang har flytningen ikke haft akut karakter.

Derimod har det været muligt at finde et bedre hus med større fællesarealer, så pigerne har bedre mulighed for at være sammen, og samtidig ligger huset i et tryggere kvarter.

NY MIDLERTIDIG SKOLELEDER I LIBERIA

Skolesystemet i den Lutherske kirke i Liberia har haft ansættelsessamtaler i håb om at finde en ny person til at lede det daglige arbejde. Dog har det ikke været muligt at fastansætte den rette.

Det er derimod virkelig glædeligt, at der er fundet en midlertidig løsning for det kommende års tid, hvor Vashiela Siryon har sagt ja til opgaven. Vashila har en master i education og kommer desuden med stor erfaring fra bestyrelsen for skolesystemet.

BLIV VOLONTØR HOS PROMISSIO

Hvert forår og efterår har Promissio mulighed for at sende to unge afsted til Etiopien med vores volontørprogram som Christian Cultural Travellers. Dette efterår er Emma Jespersen og Sarah Hougaard afsted.

Deres primære opgaver er at hjælpe på Mekane Yesus-seminariet – som undervisere i Intensiv Engelsk og som samtalepartnere for de ældre årgange - samt at være sammen med Deborah-pigerne og tage del i deres hverdag.

Derudover tager de del i kirkens gudstjenester og hjælper med blandt andet børnekirke. Du kan læse om deres oplevelser på vores hjemmeside, www.promissio.dk/blog.

Emma og Sarah rejser hjem i begyndelsen af december. Vi er klar til at sende to nye afsted efter nytår – tag fat i os, hvis det skal være dig.

TAK FOR GAVER

Tak for gaver til Promissios arbejde på i alt 1.283.619 kr. i andet kvartal og 967.687 kr. i tredje kvartal i 2025.

Særligt tak for de ekstra gaver I gav i forbindelse med vores ekstra indsamling i foråret. I bar os igennem, så vi nu står et langt bedre sted.

Tak for jeres fortsatte støtte.

ELISABETHS TJENESTE I LIBERIA ER AFSLUTTET

I september havde Den Lutherske Kirke i Liberia inviteret til afskedsreception for Elisabeth Poulsen, og her blev hun overøst med gaver og flotte ord som tak for trofast tjeneste igennem seks år.

I oktober kom hun til Danmark, hvor bestyrelsen havde evaluerende samtale med hende, inden hun rejste hjem til Færøerne.

Vi takker Elisabeth for hendes tjeneste, som har gjort en kæmpe forskel for skolebørn og lærere i skolesystemet i Den Lutherske Kirke. Det akademiske niveau er løftet betragteligt, og det vil have stor betydning for mange børn i fremtiden.

Vi ønsker Elisabeth alt godt og Guds rige velsignelse over vejen videre.

300 MENNESKER ER KOMMET TIL TRO PÅ JESUS

Det er udfordrende at være missionær i Etiopiens nabolande, men det er det hele værd.

Af Berit Østby, udsendt til Mekane Yesus-kirkens Internationale Missionselskab (IMS) i Etiopien

»Hvis vi havde vores egen motorcykel, havde det været så meget nemmere!«

Det er Elsa, en af de kvindelige etiopiske missionærer, som siger det med et suk fra hjertet. Hun og hendes mand, pastor Yonas, har siden 2022 været udsendte for Mekane Yesus-kirkens Internationale Missionselskab (IMS) til et af Etiopiens nabolande.

Når de skal uden for byen for at møde mennesker, som endnu ikke kender Kristus – de fleste muslimer – må de leje en motorcykel samt chauffør, hvor de sidder tre personer på sædet.

Det er risikabelt, og de er flere gange faldet af, og udgifterne går fra deres allerede pressede månedsløn, fra hvilken de også sender penge hjem til deres børn på 18 og 20 år i Etiopien, så de har noget at leve for.

Når Elsa og Yonas er afsted, overnatter de nogle steder på gulvet i en skolebygning, andre steder skal de passe på giftige slanger. Nogle steder kan de mødes under et træ, andre steder bliver de jaget væk og mødt med skældord.

Som det sværeste ser de kun deres børn én gang om året.

Troen spirer, og mennesker bliver helbredt

Alligevel er Elsa og Yonas stadig udsendt, for det er besværlighederne værd, når de ser troen vokse omkring dem.

For der er steder, hvor de bliver taget

godt imod og bliver inviteret ind – et sted har de endda fået lov til at bygge en lille kirke.

»I de seneste år er over 300 mennesker kommet til tro på Jesus som deres frelser og blevet døbt. Det er så fantastisk at se mennesker forstå, hvem Jesus er, og at de tager imod Ham som deres frelser og dermed får deres liv forvandlet til det bedre,« siger Elsa.

Hun beretter om flere, der er blevet helbredt fra fysiske eller mentale sygdomme, når de har bedt for dem.

»Der var en mand i en af byerne, som var mentalt syg. Han vaskede hverken sit tøj eller sig selv og plejede at slå sin mor, som han boede sammen med. Moren blev først kristen, og senere bad vi for manden, som også blev sat fri.«

Elsa fortæller også om en kvinde, en heksedoktor, som var dybt involveret i okkultisme.

»Den onde ånd jagtede hende om natten, nogle gange fandt hun sig selv i skoven midt om natten. Hun var altid bange, men efter at hun tog imod Kristus, har hun fred, hun sover fredfyldt hjemme hver nat og er ikke længere fyldt af angst. Det er fantastisk.«

Elsa afslutter: »Nu får Gud lov til at bruge mig her, så længe Han kan se, at jeg er nødvendig her.« ●

På motorcykelture dækkes tøjet af jordstøv. Derfor har Elsa og Yonas et ekstra lag tøj på, som de tager af, så de går rene ind hos de mennesker, de besøger.

På grund af sikkerhed er parrets navne anonymiserede, og deres præcise destination er udeladt.

TILBAGEBLIK

»VI HAR NÅET MERE, END VI HAVDE TURDET HÅBE PÅ«

Det er med taknemmelighed og en vis stolthed, jeg nu ser tilbage på min tid i skolesystemet i Liberia.

Af Elisabeth Poulsen, udsendt som konsulent og lærertræner til Den Lutherske Kirkes skolesystem i Liberia fra 2019-2025

Da jeg startede i skolesystemet i 2019, og vi begyndte at lave kurser, som lærere og ledere ikke havde set før, var de modvillige. De syntes, at den måde, de arbejdede på, var god nok – sådan havde man gjort i mange år. Jeg forsøgte at forklare dem, at man altid kan gøre ting bedre, og at jeg havde nogle redskaber, jeg gerne ville lære dem. Indimellem tænkte jeg, at vi ikke ville komme nogen vegne.

Men når jeg ser på de resultater, vi har opnået i skolesystemet indenfor de sidste 6 år, er det tydeligt, at vi har nået mere, end vi havde turdet håbe på.

Et koncept, der virker

I løbet af årene har vi forsøgt med forskellige former for kurser, men indenfor de sidste to år er vi landet på et koncept, der hedder TTT, *Teaching, Training, Together*, som har vist sig at have en positiv effekt for både lærere og elever. TTT-træningen tager fat i de grundlæggende strukturer, så man som underviser får de basale ting på plads: planlægning af undervisningen, lektionsforberedelse, klasseledelse, evalueringer, samarbejde på tværs af klasser m.m.

Man arbejder først med skolens ledelse og viser dem, hvor vigtige de er for arbejdet, samarbejdet med forældre, personalet og den landsby, skolen ligger i. Herefter inddrages resten af personalet i et tre-ugers kursus fordelt ud over skoleåret. Når man har ar-

Elisabeth har, som en del af sin tjeneste, været ude på skoler som konsulent i Den Lutherske Kirkes skolesystem.

bejdet med sin viden i praksis indenfor to år efter, kurset er færdigt, får man sit diplom.

Alt ændres ikke på én dag, men med tålmodighed og små skridt er det lykkedes os at ændre mange ting til det bedre i undervisningen og give kirkens skoler et akademisk løft. Og når man spørger lærerne i dag, kan de godt se, at kurserne har været gode. Ledelse og personale har lært, hvor vigtigt det er at skabe en gennemgående struktur for al deres virke, og hvordan de gør det, og allerede nu klarer eleverne sig bedre til forskellige prøver. Jeg er overbevist om, at hvis skolesystemet kan få økonomisk støtte

til TTT-træning, er det vejen frem i mange år fra nu.

Chancen for et bedre liv

Jeg har afsluttet min tid i Liberia, og jeg er taknemlig for alt det, jeg fik lov til at være en del af. Det er med en vis stolthed, jeg kan sige, at jeg har bidraget til et meget vigtigt stykke arbejde for kirkernes skoler, som på sigt vil give børn og unge mulighed for at få en bedre uddannelse og derved få chancen for at skabe sig et bedre liv.

Tak til alle jer, der har gjort denne opgave mulig igennem Promissio. ●

PRÆDIKEN

ADVENT: BIBELEN FORKYNDER EN **GUD,** **DER KOMMER**

Snart er det jul, og vi fejrer endnu engang, at Jesus kom til jorden. Men allerede i dag – hver dag – kommer Gud til os.

Af Arne Holmgaard, bestyrelsesmedlem i Promissio og tidl. sognepræst

Når vi hører ordet advent, tænker vi, at det er forberedelsestid til julen. Ordet advent betyder komme. Det får os til at tænke på, at i julen fejrer vi, at Jesus kom til jorden. Måske tænker vi også, at advent betyder, at vi forventer, at Jesus en dag igen skal komme til jorden. Altså tænker vi på det, der skete i fortiden i Betlehem, og vi tænker på det, der skal ske i fremtiden. I denne artikel vil jeg fokusere mest på, at Jesus kommer til os allerede nu. Han kommer til os i dag midt i vores liv.

Hvis vi tager beretningerne om Jesus til første søndag i advent, handler de netop om Jesu komme. Den ene beretning handler om, da Jesus kom til Jerusalem ridende på et æsel. Den anden beretning handler om, da Jesus kom til synagogen i Nazareth. Sådan fortælles der mange gange om, at Jesus kom. Da Jesus havde besøgt Zakæus, sagde han om sig selv:

Menneskesønnen er kommet for at opsøge og frelse det fortabte. Luk 19,10.

Den afgørende sætning i beretningen om Jesus, der rider ind i Jerusalem på et æsel, er derfor: Se, din konge kommer til dig. Matt 21,5.

Dengang gjaldt det Jerusalem, i dag kommer han til os. Når vi samles til gudstjenester, kommer Jesus til os. For overalt, hvor mennesker samles i hans navn, er han på en særlig måde midt iblandt dem. Det har han lovet. Men han kommer også til os midt i livet.

Jesus kommer – tag imod med tak

Den dag, hvor Jesus red ind i Jerusalem, blev han taget imod med råbet:

»Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!«

De kaldte ham Davids søn. Det betyder, at de hyldede ham som en konge. Hvad med os? Hvad er den rette måde at tage imod Jesus på? Vi kan åbne vores liv for ham, der døde for vores synder og vandt over døden gennem sin opstandelse.

Vi kan synge, som vi synger det i en af vores elskede adventssalmer:

*Tak og ære være Gud
Som har ført sit løfte ud
og til syndres salighed
har sendt sin kære Søn herved.*

Vi kan takke ham gennem vores bønner og gennem vores lovsange.

Vi kan takke og bede lige der, hvor vi går og står.

Arne Holmgaard har siddet i Promissios bestyrelse siden 2023. Han var udsendt som missionær til Etiopien af flere omgange i perioden fra 1985-2015.

Tjeneste skal være tak

Men at takke Jesus sker aldrig kun med munden. Det sker med hele vores liv. Det sker gennem tjeneste. Det sker gennem det, vi gør for andre mennesker i det liv, vi hver især lever. Det er derfor, vi har Promissio. Vi har Promissio, fordi vi gerne gennem det, vi gør, vil takke Jesus, for det, som han har gjort for os. Jeg kan huske, at tidligere missionær og bestyrelsesmedlem Aase Birk Nissen sagde det sådan:

»Mission er min tak for Golgata.«

Men det er vigtigt, at vi har den rette tilgang til det, vi gør. I bogen Invitationen skriver Henri Nouwen om tjenesten:

Vi tjener ikke for belønningens skyld. Vi tjener ikke ud fra et frygtsomt behov for at redde verden. Vi handler ikke ud fra den betingelse, at handlingen vil skabe forandring.

Den holdning ville gøre tjenesten meget anstrengende. Hvis vi kun er optaget at gøre ting for at ændre mennesker eller de sociale vilkår i verden, vil vi meget hurtigt blive skuffede og bitre. Men hvis tjeneste er et udtryk for den kærlighed, vi allerede har erfaret, så kan vi være frie til at skabe forandring.

Derfor: Hvis vores tjeneste i Promissio er udtryk for den kærlighed, vi allerede har modtaget gennem Jesu komme til os, så er vi frie til at arbejde for, at mennesker kan få et livsforvandlerende møde med Jesus. Så er vi frie til at arbejde med at hjælpe og arbejde for bedre livsvilkår for mennesker. Henri Nouwen skriver også:

Tjeneste er altså en taknemlighedshandling. Vi er så fyldte med Guds løfter, at vi ønsker at dele det, vi selv har fået, med andre.

Det er snart advent igen. Det er tid til, at vi bliver mindet om, at hele Bibelen er gennemsyret af forkyndelsen af en Gud, der kommer. I utallige beretninger hører vi om, at Gud kom, at Jesus kom. Som han kom dengang, kom han i vores dåb, og han kommer til os i ordet og i nadveren. Lad os derfor også åbne os for ham gennem bønner og tage imod alt det, som han kommer med. Lad os synge lovsangene og lade lovsangen få krop gennem alt det, vi gør. For han har lovet at virke i os. Det er hans løfte. Det bliver vi sendt på. ●

VIGTIGT

INDKALDELSE TIL GENERALFORSAMLING 18. APRIL 2026

Hermed indkaldes til generalforsamling lørdag formiddag 18. april 2026 i City-kirkens lokaler på Viborgvej 173, 8210 Aarhus V. Der vil være forhandlinger med dagsorden efter vedtægterne. Medlemmer, som har betalt kontingent senest 7. marts, har stemmeret på generalforsamlingen. Forslag til behandling skal sendes skriftligt til sekretariatet senest 21. marts.

Der vil være valg til bestyrelsen efter vedtægterne. Jakob Lund Olesen, Daniel Bay Lanting, Søren Fibiger Olesen, Gitte Rasmussen og Kurt West Rønne er på valg og ønsker alle at genopstille. Det er stadig muligt at opstille alternative kandidater. Foreslåede kandidater skal opstilles af mindst 10 medlemmer og være sekretariatet i hænde senest 21. marts. Kandidatliste kan udleveres ved henvendelse til sekretariatet. Derforuden vælges en suppleant frem til næstkommende generalforsamling.

Efter generalforsamlingen fortsætter dagen med missionsfest i samarbejde med en række andre internationale missionsorganisationer. Læs mere i artiklen på side 3.

HUSK GENBRUG, NÅR DU LAVER JULE- OPRYDNING

Er børnene vokset fra noget af deres fine legetøj? Får du stadig ikke brugt den airfryer, du fik sidste jul?

Vores genbrugsbutikker står klar til at tage imod og sælge dine gode ting videre, så du får mere plads, og dine ting får nyt liv i andres hjem. Find åbningstider og nærmere info på www.promissioenbrug.dk.

Vores butikker med selvbetjening har typisk et skur eller et sted i butikken til at stille indkommende varer.

FARVEL TIL LISBETH

Vores internationale koordinator Lisbeth Benthin Plougmann valgte at opsigte sin stilling og fratrådte ved udgangen af oktober. Vi er taknemmelige for det, hun har bidraget med, og de relationer hun har været med til at opbygge. Vi ønsker hende Guds velsignelse over fremtiden.

Vores nye generalsekretær, Kent Kjær Andersen, har i første omgang taget over på mange af Lisbeths opgaver.

PROMISSIO SKAL HAVE NY STRATEGI

Den seneste strategiperiode afsluttes ved udgangen af 2025. Derfor ser Promissio både bagud og fremad for at lave en ny femårig strategi, som vil forme Promissios arbejde. For meget har ændret sig i missionsarbejdet over de seneste 20 år, og det er vigtigt, at vi forholder os til og stiller os selv spørgsmålet: Hvilken missionsorganisation er vi?

Strategiprocesen skydes i gang januar måned med et strategiseminar for bestyrelsen og alle ansatte.

TRO

GUDS KÆRLIGE KARAKTER ER KLIPPEN

Af Benna Fredsgaard Merrild, markedsføringskoordinator

1 Hvilken personlig trosoplevelse har været skelsættende for dig?

Mine tidligste oplevelser var som præteenager under lovsang. Mens vi sang enkle salmer, ændrede atmosfæren i rummet sig markant. Rummet blev fyldt med en overvældende, beroligende tilstedeværelse, og jeg følte mig forstået og tryk. I de øjeblikke ophørte religion med at være en fortælling og blev til en virkelig, mærkbar forbindelse. Det var min første indsigt i, at Gud ikke var fjern, men kunne mærkes på et personligt plan.

2 Hvilket menneske har inspireret dig mest trosmæssigt?

Min storebror. Jeg observerede hans dedikation, jeg læste alle de åndeligt berigende bøger, han havde læst, og sugede de samme idéer til mig, som formede hans spiritualitet. Derigennem blev jeg interesseret i bibelske fortællinger, især Sauls dramatiske omvendelse og forvandling til apostlen Paulus fascinerede mig. Min bror viste mig "hvordan" – de daglige skridt i søgen og studier – og Paulus viste mig "hvorfor" – den dybere mening og forpligtelse, der kommer af et ægte møde med Gud.

3 Hvad ville dit yngre jeg sige om Gud?

For mig som barn var Gud den beskyttende tilstedeværelse, der fik mig til at føle mig fuldt kendt og helt sikker fra alle slags farer, skjulte og åbenlyse. Det var et tillidsfuldt instinkt, som et barn der uden tvivl ved, at hans forælder vil gribe ham, hvis han falder. Den dybe følelse af Gud som en kærlig omsorgsperson blev fundamentet, hvorpå en dybere tro kunne bygges. Selvom min

Amare Kassahun, socialarbejder for Win Souls for God i Etiopien.

forståelse af Gud har udviklet sig med livet og uddannelse, så greb mit yngre jeg det vigtigste: Guds kærlige karakter – klippen, som al anden tro må hvile på.

4 Hvordan finder du tid til bøn?

Jeg har lært at fokusere og bede stille hvor som helst – under stille stunder, på farten eller midt i en travl dag. Arbejdsmæssigt er jeg velsignet med at arbejde for Win Souls for God Evangelical Ministries (WSG), som blev grundlagt med et stærkt bønnefokus. Der går ikke en dag uden, at det er en formel del af min arbejdsdag. Også den kirke, jeg går i hver søndag, giver et særligt sted for fælles bøn, hvor jeg bliver styrket og forenet i fælles tilbedelse og bøn.

5 Hvordan deler du tro og liv med mennesker i din hverdag?

I mit arbejde med WSG har jeg daglig kontakt med dem, der er en del af vores projekter. Da vi arbejder hen mod deres åndelige, psykologiske og fysiske forvandling, opstår samtaler om liv og tro naturligt, og jeg kan dele mine personlige erfaringer og det håb, der driver mig, så min tro bliver en levende erfaring, de kan observere. Uden for arbejdet finder jeg tid til venner uden for den verden og bruger åbninger til at tale om min tro. Det handler om at leve livets op- og nedture gennem troens perspektiv, lytte til deres historier og tilbyde støtte og visdom, når det er nødvendigt. ●

“ *Jeg ser mange forbedringer i lærernes præstationer. Vi bør helt klart fortsætte lærerkurserne* ”

Mr. Uriah E. Winnie, studenteransvarlig dekan på Trinidad Lutheran High School i Liberia

Vær med til at skabe en bedre fremtid for Liberia

Lærertræningskurser for lærerne på Den Lutherske Kirkes skoler i Liberia gør en stor forskel. Det ser både ledelsen og eleverne på skolerne. Der er mere struktur, bedre klasseledelse, og lærerne er blevet bedre til at få eleverne til at forstå stoffet.

»Før sad vi hver for sig og arbejdede. Nu sætter læreren os sammen i grupper, så vi kan forstå det sammen med vores venner og dele idéer og snakke om, hvad vi har lært, så vi bedre forstår det,« fortæller Ellen fra en af de ældste klasser på Totota Lutheran High School.

Forandringen sker i små skridt. Et kursus ad gangen løftes det akademiske niveau i hele skolesystemet, så eleverne på sigt får en bedre uddannelse og bedre muligheder i livet.

Tak for din gave til Den Lutherske Kirke i Liberia, så deres skolesystem kan være med til at sende liberianske børn ind i en lysere fremtid. ●

Ellen, elev på Totota Lutheran High School i Liberia.

MobilePay
395 001

For fradrag: Skriv adresse og CPR-nummer i beskedfeltet

Virksomheds-sponsorat

Hvis du har en virksomhed og ønsker at give et sponsorat derigennem, kontakt da sekretariatsleder Line Reckweg Nissen på line@promissio.dk eller tlf. 4314 4889.